

mare cerere la Constantinopol) termenul era deja împreumutat și s-a extins și asupra variantei de avă specială pentru acest soi de pește (tc. tihoni). Cît despre *liman*, deși turcesc la origine, el era deja cunoscut de lipoveni înainte de venirea lor, fiind atestat (v. P. 454: широкое устье реки, диол. нвгд. небольшое озеро среди болота, мр. лымаЕ, др. лимень (~ь) б. лиман, гавань, порт, пристань; п. liman, с. лиман водоворот; в друсск. < ~ ср. гр. λιμένας...; O., 285, H. II 359 -idem; Dal', 252, nindică „чрнм“).

Același lucru se poate spune despre [kantar'] (D, II, 85 —; кантарі D, II 152, контарь) ca și despre (*h*) *ambar* (D. I 14 — амбар, анбар).

Din marele număr de cuvinte care denumesc obiectele necesare pescuitului, cele mai multe sînt rusești și nu vom opri decît asupra cîtorva mai interesante. Cuvintele care datorită asemănării prin formă sau folosire și-au extins sensul lor primar și asupra unor părți de unelte (ruč'kь) — mînerul undiței, cuțitului' [nóšk'ij], [kal'esó], [kal'eč'kь] [zúby], [trúrkь], [kruč'ók], [kól'ik], [padúskь] ș.a.) nu vor intra în sfera observațiilor noastre. Ne oprim asupra următoarelor:

[p'e'r'it'áškь] — priponul, format din 3 perimete de cîte 25—30 de cîrlige fiecare (v. descr. A). Dal' (III 93) dă „перетяга“, dar posibil și перетяжка: funie întinsă pe pari de-a curmețișul riului cu petile cu cîrlige. Tot Dal' (I 440) la длинник aduce următoarele explicații: la pescarii din Astrahan' — unealtă de pescuit formată dintr-o frînghie (hrebtiță) la care se agață pe petile 50 de cîrlige...; trei instrumente de acest gen formează o *перетяга*. Aici se confirmă afirmația lui Antipa după care orice inovație practică ce se face la pescăriile de pe țărmul Caspiceii ajunge în scurt timp și la gurile Dunării. În aceeași lucrare (p. 358) Gr. Antipa notează termenii *teag* sau *periteag*. Se vede că *perit'áškь* s-a format în conformitate cu tendința deosebit de pronunțată în acest grai de a forma cuvinte cu ajutorul sufixului — k — . Notăm că la P., Uș., H, nu figurează, iar la O. nu figurează cu acest sens.

(*xr'ipt'inь*) — ' firul central al priponului, trupul cîrligelor, la pescarii romîni. Și acesta mărturisește locul de unde se aduceau uneltele necesare pescuitului. Dal' (IX 565) notează: хребтина, хребетина, Astrh. — frînghie, lir de care se leagă prin petile cîrlige de prins pește. La O. și P. nu figurează; fa H. nu figurează cu acest sens.

(pavadók) — ' firul care leagă cîrligul de hribtiță, petila'.

Împrumutat, probabil odată cu uneltele respective. Cuvîntul s-a format de la tema verbală (водитьь; v. O., 479, поводок — curelușă pentru plimbat cîinii). La Dal', P. și H. nu figurează.

[karmák], — carmacul'. Descriind această unealtă Antipa¹ notează: „Carmacele perfecționate întrebuintate astăzi pentru pescăriile mari de moruni de la gurile Dunării sînt o importațiune relativ nouă din Rusia. Ele au fost aduse aici înainte de mijlocul secolului trecut de la Caspica și Marea de Azov împreună cu pescarii ruși și lipoveni cu care se urmărea colonizarea Deltei Dunării“. Și mai jos: „Odată cu aceste instrumente nouă a fost nevoie să se aducă din Rusia și toate aparatele și materialele care servesc la facerea lor — cîrlige, sfori și frînghii, plute... — așa că Nijni-Novgorod, Astrahan etc. sînt și azi localitățile principale de unde se furnizează toate aceste obiecte“. La Dal' (II 93) fig. Astrh. și N.-Novg. кармак și кармакан cu același sens.

¹ Antipa, *Op. cit.*, p. 322.